

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e211210/facsimile.pdf> (tilgået 04. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

at derjom det ikke kommer ind, man alligevel vilde antage, at Justitsministeriet kunde finde sig opfordret til, alene paa Grund af, at dette Forslag er fremkommet, at lade udgaae et Circulaire, hvorefter de i Lovens paalæggende aldre Anordninger blive nærmere oplyste. Jeg tillægger imidlertid ganske oprigtigt, at jeg ikke tror, at en saadan Oplysning vilde føre til noget Resultat, som kunde anses gavnligt. Den erode Beslagsholder har et Exemplar, som ligger ham temmelig nær, paa, hvor væsentligt det er at gjøre et passende Udvalg af aldre Anordninger, der ere paalæggende, og som skulle tjene til en nærmere Forklaring af den nye Lov, og der vilde altsaa maaskee ikke let være nogen anden Veje, naar man vilde afværge et saadant Circulaire, end at lade det forelægges med alle de i nærværende Anordning paalæggende aldre Anordninger; men derover tror jeg det ikke, at Reglet vilde være uændet, navnlig med Henjeh til, at de her i Anordningen paalæggende Anordninger som meget sjeldent vilde komme til Anvendelse, saa at det vilde ikke have været det væsentligste Punkt for den almindelige Mand, hvem dette dog væsentligt skulle tjene til at oplyse, om disse Anordninger blive udgjorte i Forbindelse med nærværende nye Lov. Jeg tror derfor ikke, at der i saa Henseende vil kunne godt forhandles paa anden Maade end den, som er den saubonlige, nemlig naar det spørgsmaal eller Lovens Indhold om den rene Forhævelse af Anordninger, at da Justitsministeriet paa egen Anledning giver sin Mening herom tilkjend.

Naar jeg under Begrensede Forordnings Behandling har været, at der fra min eller Regeringens Side ikke findes nogen Betænkelighed ved, at Ordet „Anordning“ i Overføringsforordningen til „Lov“, og jeg ogsaa hermed maa give den Gælfæring, at jeg ikke finder Reglet at være læstet ind, at Forslaget under Nr. 2 taget til Følge, som en simpel Consequens deraf, som er det under den Forhævelse, som ogsaa indgik i alle de heri nævnte Forordninger, at derover det ikke gjøres noget Indgreb i eller gives noget Forbehold den nærværende Forhandling behandles Ordet. Jeg tror ikke, at Sprogningen med Henjeh til Ordet „Lov“ er saa sæk, at man deraf kan drage den bekjendte Slutning, at Ordet „Lov“ ikke kan bruges, uden hvorefter Lovens Betydning afgaar fra Kongen i Forbindelse med den lovgivende Forsamling; jeg tror derimod, at i Forbindelse, hvor Ordet „Lov“ ofte har været brugt saaledes i Lovens „Indlednings“, „Indholds“, har det været brugt om alle saadanne Forordninger, der tilføjet indbringe saavel i Blæster og Forordninger, som i den egentlige Lovtekst; og skal der være nogen Forskel i Begrebet om „Lov“ og „Forordning“, saa maa det selvfølgelig ligge heri, at „Lov“ er af en mere almindelig Natur end en „Forordning“ og nærmest kun ligger til den almindelige Lovtekst. Saaledes som Sagen nu staar, finder jeg, at der ikke er nogen særlig Betænkelighed ved at bruge Ordet „Lov“ i den Forordning, og naar Saadant er indfaldet af Samtalen, saa kan der fra Regeringens Side ikke være nogen Grund til at modsette sig. Ordet „Lov“ er forøvrigt i sine Forordninger, som i Gr. i § 19, brugt, hvor det nødvendigen maa betyde saavel den tilkomne Lovgivning, der bliver udgaaet af Kongen og Rigsdagen, som den allerede gjældende Lovgivning, der er udgaaet fra den forvordne Konge alene. Derfor tror jeg at kunne forstaae Forordningen af Udtrykket ikke kan faae nogen Indvirkning paa Spørgsmaalet om, med hvilken Competence nærværende Forordning behandles Forordningen.

Spørgsmaal erfærende, at han fremsat sit under Nr. 4 stillede Forordningsforslag.

Grundtvig: Det er kun et Par Ord, som jeg vil tage mig den Frihed at bemærke. Der var engang ved et af de næstste Un-

versiteter, Høvedt det ikke var det, tre Professorer i Lovkundighed, og man kaldte den ene af dem „Lov“, den anden „Forordning“ og den tredje „Blæster“. Hvorvidt denne Bemærkning passede paa den, skal jeg ikke kunne sige; men vist er det, at der har været en Forskel paa disse Ord, og vi skulle ogsaa fremdeles, tænker jeg, beholde denne Forskel. „Lov“ var saadant i det Rødermaal det egentlige Udtryk for Lovens, som ogsaa den helligste Justitsminister velig har bemærkt; „Forordning“ var derimod ikke alene, hvad det udform for en enkelt Forordning, eller af mindre almindeligt Indhold, men ogsaa hvad det udform som hyppigt, at tilfældet Loven næsten tabte sig i Forordningen; og Blæsterens Mangfoldighed vil Ingen, det endog ikke usagen af de forskjellige, tillæse sig Gennemselte til at ramme. Jeg skulle derfor ønske, at Ordet „Lov“ blev bevaret for den Lovtekst, jeg isagtsunde kan eller vil ogsaa Gaade om, isagtsunde kan alle de væsentlige Mængde af Forordninger og Blæster, og at nærværende Udtryk, naar det skal læses under noget Navn, hvad jeg forøvrigt helst ikke faar, maa kaldes, som det er kaldet, en Forordning; og at endelig, om jeg i saa Henseende maatte have noget Døds, at, naar vi engang igjen faae en Lovbog, Forordningerne da, isagtsunde muligt, maatte forsvinde, og Blæsteret det ikke nævnes. Derom vil jeg ogsaa, i Anledning af Nærværende Forslaget om „Der Gæ“, „Der Gæ“, s. f. v. —

Formanden: Det er taget tilbag.

Grundtvig: Ja, det er taget tilbag, men jeg vil kun bemærke, at mig synes, at det vilde være uoplyst, om man fandt Reglet at indbringe med disse Ord i Regeringens Mand; thi vi bringe dem jo selv, forsaavidt som vi tillæse os Lovens og Lovens Indhold og alt andet.

J. H. Hansen: Da den erode Ordfører idag har erklæret, at Justitsministeren under Nr. 1 ikke er fremstillet noget Henjeh til Forordningens Competence, saa skal jeg, Høvedt Rigsdagen vilde ønske, at man under den foreløbige Behandling vilde overføre dette Forslag med Henjeh til Forordningens Competence, indskrænket mig til at anføre med denne Indstilling det Samme, som den erode Ordfører indbragte med Forslaget under Nr. 5, nemlig at den forekommer mig saa uvæsentlig, at efterat det foretagne Udtryk har brugt Udtrykket „Forordning“, ser jeg ikke Reglet, der skal betyde, at man skal fremsætte det til „Lov“, Høvedt Forskellen mellem Udtrykkene i og for sig selv er ringe. Derom skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget under Nr. 4 —

Formanden: Det er taget tilbag.

J. H. Hansen: Ja, saa skal jeg tillade mig at sige det, da jeg tror, at det vil være meget ønskeligt for Regeringens, at det bliver taget tilbag. Jeg har vel hørt den høitidige Justitsminister mene, at det vilde være det Rigtige, naar enkelte Lovindførelsesforslag med Henjeh til Lovens i Fremtiden vilde opstaa, at der da fra Justitsministerens Side blev enklert Gæng fæle en Udvalgte betragtede, men jeg mener, at man ved at udgive et saadant Circulaire, som det her foreslaas, betænkeligt kunde spare sig for at give en hest Mængde andre Circulærer, som senere vilde komme, naar det blev taget tilbag. De enkelte Circulærer, som senere vil komme, gaar ud paa at give en Oplysning om Lovens Indhold og Spørgsmaal i den her omhandlede Forordning; men den gjorte Indstilling gaar derimod ud paa, at almindeligheden af disse Lovindførelsesforslag og Lovens Indhold, som den allerede forner, saa at jeg mener, at det ikke er ganske det Samme. Jeg anbefaler derfor nærværende Indstilling.

(Beretning)